

वा० रा०

॥ ८ ॥

अनुइति ॥ तदा अंगदमुखादवगतं सुग्रीवराममित्रत्वेन संयुग निर्गमनं वारयंतीं तारां स्वस्त्रियं ॥ मया अकृतापकारो धर्मज्ञो रामो मम ह्यनापकारिष्यति इत्यादिवचनैरनुमान्य अनुमतिं प्राप्य कृतानुमतिकां कृत्वा इति यावत् ॥ सुग्रीवेण सह वाली युद्धाय समागतो भवत् तत्र संयुगे एनं वालिनं ॥ ६९ ॥ तत इति ॥ सुग्रीववचनात् ॥ वालिनं जहिकाकुत्स्थमया बद्धो यमं जलिरित्येवं रूपात् सुग्रीववचनात् ॥ आहवे रणे प्रत्यपादयत् प्रतिष्ठापितवान् ॥ सुग्रीववचनादित्यनेन अनपकारिवालिबधस्य उक्तत्वेऽपि मित्रापकारित्वेन तदुक्त्या हननमिति ध्वनितं ॥ ७० ॥ सचेति ॥ स सुग्रीवः ॥ दिदृक्षुः अन्वेषिषिषुः सर्वान्वानरान्समानीय सर्वादिशः प्रस्थापयामास ७१ ॥ तत इति ॥ गृध्रस्य संपातेर्वचनात् तस्यां वसतिवैदेही दीना कौशेयवासिनीत्येवं रूपात् ॥ पुष्टुवे उल्लंघितवान् ॥ इतः सुंदरकांडकथासंग्रहः ॥ ७२ ॥ तत्रेति ॥ अशोकवनिकांगतां प्रमदावनस्थितां ध्या

वा० कां०

अनुमान्य तदा तारां सुग्रीवेण समागतः ॥ निजघातचतत्रैर्न शरेणैकेन राघवः ॥ ६९ ॥ ततः सुग्रीववचनाद्वत्वा वालिनमाहवे ॥ सुग्रीवमेव तद्राज्यैराघवः प्रत्यपादयत् ॥ ७० ॥ स च सर्वान्समानीयवानरान्वानरर्षभः ॥ दिशः प्रस्थापयामास दिदृक्षुर्जनकात्मजां ॥ ७१ ॥ ततो गृध्रस्य वचनात् संपातेर्हनुमान्वली ॥ शतयोजनविस्तीर्णं पुष्टुवेलवणार्णवं ॥ ७२ ॥ तत्र लंकां समासाद्य पुरीं रावणपालितां ॥ ददर्श सीतां ध्यायंती मशोकवनिकांगतां ॥ ७३ ॥ निवेदयित्वा भिज्ञानं प्रवृत्तिं विनिवेद्य च ॥ समाश्वास्य च वैदेहीं मर्दयामास तोरणं ॥ ७४ ॥ पंचसेनाग्रगान्धत्वा सप्तमंत्रिसुतानपि ॥ शूरमक्षं च निष्पिष्य ग्रहणं समुपागमत् ॥ ७५ ॥

॥ ८ ॥

यंतीं राममिति शेषः ॥ ७३ ॥ निवेदयित्वेति ॥ अभिज्ञानं अंगुलीयकरूपं ॥ प्रवृत्तिं रामसुग्रीवसख्यादिसर्ववृत्तांतं ॥ समाश्वास्य राघवस्य सर्वोपिव्यापारः त्वत्प्रत्यापत्येकफलकः इत्यादितत्त्वकथनेन वैदेहीं समाश्वास्य ॥ गृहीत्वा प्रत्यभिज्ञानमिति पाठे प्रत्यभिज्ञानं सीतालकस्थितचूडामणिरूपं ॥ तोरणं अशोकवनिकागतप्रासादबहिर्द्वारसन्निवेशं चकारादशोकवनं च मर्दयामास ॥ ७४ ॥ पंचेति ॥ सेनाग्रगाः सैन्यपतयः पिंगलनेत्रप्रभृतयः मंत्रिसुताः जंबुमाल्यादयः ॥ अक्षं रावणसुतं निष्पिष्य चूर्णीकृत्य ग्रहणं इंद्रजित्स्त्रियुक्तब्रह्मास्त्रकृतबंधनं समुपागमत्प्राप्तः ॥ ७५ ॥